

Publicerad 2006-08-14 08:58 av aberatio

Fotspår

Tid kan vara som snö
som täcker stora landskap
av sorg
eller glädje

Det var här vi gick igår
Kommer du ihåg?

Det var här vi skrattade
Det var här du grät

Det var här
Det var längesedan

Men vi båda anar konturen under snön och om vi gräver finner vi mer.

Jag ler då jag går på platsen där vi log. Jag ser, luktar, känner. Låter min hand formas efter en annan och för
en stund är jag där.
Under snön

Och det är varmt.

Och jag ler

Men det var längesedan. Det är kallt nu.
Inte alltid,

men just nu.

Ibland mår vi nog bäst om vi låter snön falla.
Ibland inte.

Men just nu
vet jag inte

Jag bara går...

Och gör fotspår i snön

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aberatio med Poeter.se id #9974 innehar upphovsrätten